

DEN BOKAAL

Een blijspel in drie bedrijven

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DEN BOKAAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/033
ISBN 9789038518602

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5à10 dames – 4à9 heren)

CECILEA RODRIGUEZ, Spaans gebruikt type.

BERNARD VAN DOMMEL, verpleger.

LEA DE SYNDIC, syndicus, grijze muis type, zwarte handschoenen.

GUST GEVERS, koerier.

STEVEN STEVENS, echtgenoot van Cécilia, undercover agent.

LUC(IA) VERRIEST (D/H), werkloze met diploma

KRISTIEN DE RIJCKE, echtgenote van Bernard.

VICTOR DE DIJCKER, loonwerker.

SYBIL DONCKERS, echtgenote van Victor.

SYLVIA PAELINCK, rolstoel patiënte.

FERNAND(E) (D/H), politieagent.

LOUISE (D/H), politieagent.

N° 1 + N° 7 (D/H), zijn agenten van de anti-drugspolitie die vertolkt kunnen worden door Fernand(e) en Louis(e) en zich van hen onderscheiden doordat ze een bivakmuts dragen eventueel ook andere kledij en/of een (zonne)bril, boots...

Cécilea en Steven onderscheiden zich van de anderen door hun taalgebruik (AN).

DECOR

Een overloop van drie appartementen en dit afwisselend voor de tweede en de derde verdieping van een flatgebouw, zowel bereikbaar via een trap als via een driepersoonslift. Er gebeurt geen decorwissel. Om het verschil van verdieping duidelijk te maken voor het publiek is er in het midden van beide zijwanden op ooghoogte een opening uitgespaard, waar de cijfers 3 en 2 altemerend kunnen worden ingesteld maar de inrichting op de beide étages blijft dezelfde. In de fond rechts flatdeur B, links de naar rechts openschuivende liftdeur. Naast de liftdeur twee oproepknoppen en in de liftkooi, aan de linkerkant, bedieningsknoppen 0 tot 4. Tussen beide deuren staat een bankstel tegen de achterwand. In de linkerwand flatdeur A en achteraan in die wand een doorgang naar de traphal. In de rechterwand flatdeur C en vooraan in die wand een venster met een naar binnen draaiende rechtse vleugel die ca. 180 graden kan openen. Om het begrip 'bokaal' te versterken en een suggestie van een groot boogvormig venster op de prosceniumwand te bekomen kan onderaan op het voortoneel een boogvormig muurtje of/en bovenaan een eveneens boogvormige fries worden aangebracht.

EERSTE BEDRIJF

(Dit bedrijf speelt op verdieping 3, wat op de beide zijwanden wordt aangegeven.)

CECILEA: *(op A, luchtig gekleed, zingt)* Goeie morgen, morgen... Die ruit hier is wel behoorlijk smerig zeg! *(sleurt schildersezel, blanco schilderdoek en wat schildergerei naar het midden van de voorscène, stelt er de ezel op, bewondert intussen richting publiek het landschap en probeert met de steel van een penseel de verhoudingen in het beeld in te schatten)*

BERNARD: *(op C)* Ook een zonnige goeie morgen, mevrouw Picasso. Ik ben Bernard Van Dommel. Aangenaam.

CECILEA: Mevrouw Picasso, hoe kom je erbij? Ik schilder figuratief, man.

BERNARD: Ha zo. Gewoon het landschap dus. Schoon hè.

CECILEA: Gewoon een uil.

BERNARD: *(speurt richting publiek)* Ah, ziet gij ergens een uil zitten? Ik heb er daar nog nooit ene gezien.

CECILEA: Kom eens wat dichterbij die vuile ruit hier. *(wijst In richting publiek)* Zie je de holle boom daar?

BERNARD: *(stap dichterbij)* Ik zie die boom daar ja maar geen uil.

CECILEA: *(duidt met wijsvinger een kring aan op het vensterglas)* En dit hier? Wat baten kaars en bril, als de uil niet zien en wil!

BERNARD: Mijn spiegelbeeld zie ik op de ruit... Oh maar, ge hebt mij liggen! Gedurfd voor een nieuwkomer, ik zal het onthouden van die uil! Salut, ik ga werken, kloddert gij maar lustig voort, madam de uilenvanger. *(drukt op liftknop, na even schuift de liftdeur open, stapt in, drukt knop 2, liftdeur sluit)*

CECILEA: *(roept hem intussen achterna)* Als je het weten wil, ik ben Cécilea Rodriguez! *(herneemt gezang)*

BERNARD: Dat zal ik zeker niet vergeten!

(Intussen neemt de scèneverlichting wat af in intensiteit.)

CECILEA: *(schreeuwt het uit)* Nee, nee, nee! Komt daar een stomme luchtballon mijn gezichtsveld saboteren met een hoop uilen in een wasmand. Nu zal ik moeten wachten tot die ontploft, en dat zonder een lekker espressootje!. *(kijkt geconcentreerd naar de ballon)*

SYNDIC: *(op via traphal, onaantrekkelijk klassiek grijs gekleed, map met papieren onder de arm, staat plots naast Cécilia)* Wel, wel, wie hebben we hier nu?

CECILEA: *(schrikt)* Oh, ook een goeiemorgen, Arabella.

SYNDIC: Arabella? U vergist zich, ik ken zelfs geen Arabella, mevrouw.

CECILEA: De koffiemandam van de Collega's, zegt je dat niets?

SYNDIC: Neen, ik ben Lea De Syndicus en heb geen collega's.

CECILEA: De Syndicus! Rare naam hoor Lea. Ik ben Cécilea Rodriguez. Is er hier wel plaats voor twee Lea's? CéciLea, heb je hem?

SYNDIC: Ik heet niet alleen De Syndicus maar ben hier de syndicus in deze appartementenblok, mevrouw Cécilea. Ik sta voor orde, netheid en tucht.

CECILEA: Valt dat nu direct mee zeg, van netheid gesproken! Ik woon hier sinds gisteren in 3A. De muren zitten er vol met vochtplekken en schimmel, wanneer ga je daar wat aan doen?

SYNDIC: U heeft het blijkbaar niet goed begrepen, mevrouw Rodriguez. Ik beheer de gemeenschappelijke delen hier, alles binnenshuis valt onder de verantwoordelijkheid van u als bewoner of die van de eigenaar. Kijk, ik heb hier het reglement voor u, waarin gestipuleerd staat wat mag en niet mag in de gemeenschappelijke delen. Men mag hier bijvoorbeeld niet staan schilderen op de overloop.

CECILEA: Ah nee? Wel, dat vind ik nu ook zie. Daarjuist stond hier ene Bernard Van Bommel een hele tijd te schilderen, natuurlijk om mij aan te gapen. Wil je hem dat reglement van jou eens onder zijn neus wrijven?

SYNDIC: Bernard Van Dommel bedoelt u zeker, uit 3C? Daar heb ik nu nog niets oneerbaar van ondervonden. Ik bedoel onder andere dat u hier geen meubilair mag opstellen zoals die schildersezels van u.

CECILEA: Een ezels mag je toch geen meubilair noemen, mevrouw.

SYNDIC: *(zucht, overhandigt document)* Lees dat document van inwendige orde toch maar eens goed door, mevrouw Rodriguez!

CECILEA: Oh maar, dat lijkt me overbodig, mevrouw syndic. Mijn inwendige is prima op orde, geen ziektes, kwaaltjes of akkefietjes, niets van dat alles heb ik, dat heeft mijn huisarts me onlangs verteld!

SYNDIC: Het betreft de inwendige orde van de gemeenschappelijke delen van het gebouw, mevrouw!

CECILEA: Tenzij ik het weer verkeerd heb begrepen worden dus de gemeenschappelijke delen van dit gebouw door u onderhouden.

SYNDIC: Dat klopt ja!

CECILEA: Wel, begin dan al maar die smerige kromme ruit hier te poetsen, mevrouw syndic. *(toont met wijds gebaar de oppervlakte van de ruit aan)* Dat is blijkbaar in geen eeuwigheid meer gebeurd. Daarna zal ik uw reglement van inwendige wat duidelijker kunnen bestuderen, oké?

(Intussen wordt de verlichting nog wat gedimd.)

SYNDIC: Hier gaan problemen van komen! *(stampvoetend af via traphal)*

CECILEA: Dat denk ik ook! Voilà, we zijn het al direct eens! *(wil weer aan de slag, bekijkt landschap)* Problemen, ik zie het al! Die ballon is wel weg maar nu die zon ook. Ik kan maar beter inpakken en hopen op een vlug espressootje per expres. *(bergt verfspullen, canvas en schildersezels op in 3A)*

GUST: *(lift opent, komt er achterwaarts uit met grote doos op steekkar, deponeert doos voor deur B)* Ge moogt gerust een slok van mijn thermos hebben, schoonheid. Ik ben Gust Gevers, leverancier van pakjes voor het hele gebouw en aangelanden. *(manipuleert gauw ergens een vijs in de liftkooi met schroevendraaiertje, liftdeur blijft open)*

CECILEA: Ah, de Gust zeg je! Heb je de koffiezet mee?

GUST: Nee, die kan niet in mijne schaftzak, madammeke.

CECILEA: In die doos dan misschien?

GUST: Dat weet ik niet madammeke wat daar in zit. Op de doos staat 3B. Dat is hier dus wel voor Verriest Luc(ia) en voor niemand anders, tenzij ge bij hem/haar zijt ingetrokken.

CECILEA: Kan je er niet eens in kijken of er toevallig toch geen...

GUST: Maar madam, gij wilt mijn goeie naam op 't spel zetten zeker? Ik lever hier alle dagen in den bokaal. Gij woont hier precies nog niet lang en ik ken u niet eens.
(belt aan B)

CECILEA: Je wil niet! Je zal me nog wel leren kennen, Gust van mijn voeten! *(af, slaat flatdeur met klap dicht)*

GUST: Amai, komt dat tegen! Zijt dan al eens vriendelijk en dan krijgt ge dat op uw boterhammen! *(gaat intussen op de bank zitten, haalt boterhammen boven evenals een thermosfles, schenkt koffie in beker, drinkt en smult)* Ons Germaine die is wel wat vriendelijker. Hier zie, spek met eikes op mijn bokes en goeie ouderwetse koffie uit hare pot! En daarbij wat genieten van dat uitzicht hier! *(haalt krant uit schaftzak en plooit die open)* Waar staat dat sport hier?

STEVEN: *(op via trap met schijnbaar zware doos, deponeert die In buurt van deur A, betast rug)* Amai, zo hoog zeg!

GUST: Hola, concurrentie! Ik ben Gust Gevers, voor welke firma werkt gij?

STEVEN: Ik werk voor mezelf man. Steven Stevens is de naam. Amai, mijne rug!
(handdruk)

GUST: Daarom pak ik altijd de lift man.

STEVEN: *(wijst naar openstaande liftdeur)* Die marcheerde toch niet. Ik heb minuten staan drukken daar beneden.

GUST: *(recht, legt krant onder de bank, stapt lift in, draait ergens aan een vijs met een schroevendraaier)* Oei, verschoning Steven, ik was dat vergeten! Ik blokkeer die gast altijd als ik iets aflever, anders is hem weer vertrokken voordat ik er met mijn steekkar terug in geraak. *(vlucht lift uit voordat deur sluit)*

STEVEN: Dat trukske moet je mij toch eens leren, Gust.

GUST: Wilt ge misschien een boke om het goed te maken van dat met de lift? Spek met eikes, Steven!

STEVEN: Spek met eieren, dat is van in mijn jeugd geleden bij mijn grootouders Geef maar ene. Bedankt Gust. *(neemt boterham aan, gaat naast Gust zitten, smult terwijl Gust praat)* Zo lekker man!

GUST: Ja hè, van ons Germaine, die kan er wat van. Bijna iedere dag zit ik hier naar dat schoon uitzicht te kijken en den Bernard zijn gazet te lezen, terwijl ik mijn bokes binnenspeel. Niet te lang want time is money, zeggen ze toch. Als gij als zelfstandige werkt, dan hebt ge toch nogal wat schrijfwerk erbij iedere dag. En hoe geraakt ge aan genoeg klanten? Niets voor mij! Eigenlijk werk ik wel af en toe voor eigen rekening, zonder al dat papierwerk.

LUC(IA): *(op B in kamerjas)* Gust jong, weer zo vroeg gij. Ge weet dat ik avondwerk doe. *(bekijkt wantrouwig Steven)* Goeiemorgen mijnheer.

STEVEN: Ook ne goeie, mijnheer, ik ben Steven Stevens, aangenaam.

LUC(IA): En ik Luc(ia) Verriest.

GUST: (*recht, overhandigt doos*) Steven is ne collega, Luc(ia). Ja, ik begin er vroeg aan want mijn tournee wordt groter en groter. Hebt ge iets voor mij?

LUC(IA): Zoals gewoonlijk Gust, komt ge binnen? (*af B samen met Gust, deur blijft half open*)

(*Steven staat recht, gaat spiedend naar deuropening B, na even vlug terug naar bank.*)

GUST: (*op met klein pakje dat hij op steekkar deponeert, gaat zitten*) Voilà Steven, dat valt ook tussen de plooiën. Na 't vast werk doe ik al eens een verhuiske voor ne kennis en zo. Dat schuift goed af, zonder kosten.

STEVEN: Met de camionet van de firma?

GUST: Dat is zeker dat.

STEVEN: In 't zwart dus. Komen ze daar niet achter?

GUST: Ik leg zo geen grote afstanden af, dat kunnen ze niet controleren.

STEVEN: En ge betaalt geen belastingen?

GUST: Zijt ge zot, toch niet aan die dieven!

STEVEN: Goed om weten. Als ge hier iedere dag komt Gust, dan ken je het reilen en zeilen hier in residentie 'De Weckpot' toch een beetje?

GUST: Zeilen en... Wat wilt ge daarmee zeggen?

STEVEN: Ik bedoel dat je de mensen op de verdiepingen hier toch een beetje kent.

GUST: Ha dat, dat zal wel zijn, van binnen en van buiten! Ik heb hier al wat meegemaakt in den bokaal! Daar juist heb ik nog met een madammeke, die ik nog niet zo goed ken, bijna moeten vechten! Die wou persé in de Luc(ia) zijn/haar doos kijken. Kunt ge dat geloven?

STEVEN: Niet waar hè?

GUST: Jawel. En ik had haar eerst nog koffie gepresenteerd maar daar wou ze niet van weten!

STEVEN: Allee zeg, je hebt toch van die mensen. Zijn ze hier allemaal zo?

GUST: Bijlange niet. Ik krijg van sommige zelfs af en toe een pourboirke toegestoken. Goeie koppels ook, op 't eerste zicht maar van op afstand bekeken is het soms wat anders, hier in den bokaal!

STEVEN: Van op afstand bekeken, wat wil je daar nu mee zeggen?

GUST: (*stopt leeg boterhampapier en thermos in schaftzak*) Wel Steven, ik woon hier niet zo ver af en van ginder zie ik hier al wel eens iets dat het daglicht eigenlijk niet zou mogen zien. (*staat op, gaat naar voorscène*)

STEVEN: Ha ja. Wat dan zoal? Je maakt mij nieuwsgierig, Gust!

GUST: Komt ge eens kijken? Maar pas op, zwijgen over wat dat ik nu ga vertellen hè.

STEVEN: Ha ja, waarom? (*staat op en volgt Gust*)

GUST: Dat volkske hier mag dat niet weten. Maar zo onder ons...

STEVEN: Dat blijft onder ons!

GUST: Voilà, zo komen we overeen. Ziet ge dat rood dak daar tussen dat groen?

STEVEN: Waar zeg je? Ha ja, ik zie het al.

GUST: Dat is het dak van het huis van mijn grootouders. Ik heb dat met ons Mariëtte zelf verbouwd.

STEVEN: Uw Mariëtte, zegt ge. Zit gij met twee vrouwen bezig?

GUST: Ha, dat is een goei, Steven. Gij peinst dat ik een bigamist ben. Nee jong. Mariëtte is mijn dochter, zo sterk als een paard. Hare flierefluiter heeft haar laten zitten met ne kleine, ons Bobke. Ze wonen nu bij ons in en Bobke dat is de parel in mijn ogen en hij is zot van mijne Fernrohr.

STEVEN: Allee zeg, tof! Jij hebt dus een hond!

GUST: Nee, toch niet maar ziet ge dat dakvenster in dat rood dak?

STEVEN: Ja, dat zie ik ook en wat is er daarvan, Gust?

GUST: Daar ben ik van afgebleven!

STEVEN: Ha ja, werken op een dak zo hoog, te gevaarlijk zeker?

GUST: Nee, dat bedoel ik niet maar dat is wel een lang verhaal.

STEVEN: Ik heb de tijd, Gust.

GUST: Hewel Steven, mijn grootvader, Louis van Stickers, die wist me te vertellen, toen ik ne kleine gast was, dat op zijne zolder, die van ons nu hè, in de groten oorlog ne Schargshütze zat.

STEVEN: Wat zat die, Scharg, heu... sjarlowie daar te doen, Gust?

GUST: Die Schargshütze? Vanuit mijn dakvenster mensen doodschieten, Steven!

STEVEN: Toch niet waar zeker! In de oorlog, ah ja, dat was een sniper dus, als ik het goed begrijp. Was dat een Yankee? Die hebben toen gewonnen.

GUST: 't Was nen Duits met ne Mauser maar wat is ne snijper?

STEVEN: Heu,... een scherpschutter toch. Wat is een smauser?

GUST: Nee, geen smauser maar een Mauser. Een Duits geweer man en wat voor één! Als mijn grootvader goed zat was vertelde hij zelfs dat hij die Schargschütze, die Duits dus, de keel had overgesneden met zijn broodmes. Kunt ge dat geloven?

STEVEN: Bah ja zeker.

GUST: En ik heb hem op die zolder gevonden, straf hè!

STEVEN: Die Duitser?

GUST: Maar nee jong.

STEVEN: Ha nee? Zijn Mauser dan.

GUST: Maar nee, die Duits zijne Fernrohr!

STEVEN: Ha ja! En wat is dat dan?

(Gust tuurt door holletje van zijn vuisten en suggereert dat hij de omgeving afspeurt.)

Ha, ne jumelles.

GUST: Maar nee, ne verreijker, hij staat op ne pikkel, zo zwaar is die! Ik zit daar nu regelmatig mee naar den bokaal te loeren, snapt ge?

STEVEN: Naar hier bedoelt ge, toch zonder die Mauser hoop ik. Wat ziet ge vanuit uw dakvenster dan zoal?

GUST: Alles, hier en hierboven en beneden, Ons Bobke staat dan op ne stoel en mag meeloeren, plezant man! Hij heeft al wat van de wereld gezien!

STEVEN: Ge pakt hem dus ook mee op reis.

GUST: Bijlange niet, wij gaan niet op reis. Vanuit mijn dakvenster ziet ge toch hoe de wereld ineen zit en alles van hierboven tot hier beneden!

KRISTIEN: *(op C)* Ha Gust, goeiemorgen. Hebt ge geen pakske mee voor mij?

GUST: *(haalt Lucs pakje van steekkar en geeft het aan Kristien)* Oei Kristien, goed dat ge het zegt, bijkanst vergeten.

KRISTIEN: Als 't maar bijkanst is, is dat geen zonde, hè Gust. Nog een prettige dag samen, heren.

STEVEN: Van 't zelfde, madam Kristien.

GUST: *(roept haar na)* Steven is wel ne concurrent, Kristien maar niet te vertrouwen, zulle!

KRISTIEN: Dat zal ik onthouden van die Steven. *(lachend af C)*

STEVEN: Een pronte madam zeg, die Kristien. Maar ik versta niet dat Luc dat pakske niet zelf aan haar geeft.

GUST: Ah ja nee hè, dan verdien ik er niets aan. Daarbij, ik geloof dat die twee niet met mekaar klappen, snapt ge Steven?

STEVEN: Allee ja dan. Wat zie je allemaal van hier, ik wil zeggen van daar van hier? *(maakt het duidelijk met gebaar)*

GUST: Heel beneden is dat gazettenwinkelke. Op 't eerste staat het leeg want ze zijn daar aan 't vernieuwen, hoog tijd dat! Dan hieronder op 't tweede en hierbinnen zie ik dus alles bewegen door mijne Fernrohr.

STEVEN: Op zijne pikkel. Wat is er dan hierboven te zien?

GUST: Hierboven is ne zolder, maar de deur is op slot.

STEVEN: Oei, ge zijt er niet binnen geraakt. Maar ziet ge daarvan ook iets van bij u thuis?

GUST: Ja, als het dakvenster openstaat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze